

[Hassing-Jørgensen.]

til at udelukke den Mulighed, at der paa dette Omraade vil kunne ske Forandringer. Man kan maaske heller ikke se bort fra, at det er et Omraade, som vil have baade den højtærede nuværende Finansministers og maaske ogsaa kommende Finansministres ubetingede Interesse.

Men naar man nu studerer det konservative Underændringsforslag, vil jeg altsaa konstatere, at det i Modsætning til de Forslag, vi har set fra Købmændenes Side, i Hovedsagen accepterer Tankegangen i Fler-tallets Forslag. Der er en Nuance i Skatteberegningens Højde, men det er jo i Virkeligheden ikke nogen principiel Forskel.

Saa vil jeg gerne omtale særskilt § 26, hvor der findes en Bestemmelse om, at Foreninger, Stiftelser og selvejende Institutioner svarer 6 pCt. af deres skattepligtige Indkomst uden Fradrag af de i Loven af 1922 tilladte 5 pCt. af Formuen, og dette er al den Forhøjelse, som disse Skatteydere faar. Da deres Indtægt jo i høj Grad maa formodes at bero paa Renteindtægter, vil det dog i mange Tilfælde sige en Fordobling af deres Skattepligt. Men i samme Paragraf gentages fra Loven af 1922 en Bemyndigelse for Finansministeren til helt eller delvis at eftergive Skatten, for saa vidt den paagældende Institutions Indkomst udelukkende skal anvendes i velgørende, kunstneriske, videnskabelige og, som man nu har tilføjet, kirkelige eller lignende Øjemed. Det er i Udvalget oplyst, at denne Bestemmelse ogsaa kommer saadanne Virksomheder og Institutioner til gode, som faar deres Indtægt eller Hovedparten af deres Indtægt ved Driften af egentlige Erhvervsvirksomheder. Det gælder f. Eks. Carlsbergfondet, det gælder Thriges Fond og andre. Dette er faldet de fleste af Udvalgets Medlemmer for Brystet, og det er derfor blevet bestemt, at jeg paa en Del af Udvalgets Vegne, og jeg tør sige paa det overvejende Flertals Vegne, skal henstille til den højtærede Finansminister, at saadan Fritagelse for Skat ikke meddeles, for saa vidt angaar Indtægt af egentlig Erhvervsvirksomhed, og jeg beder den højtærede Finansminister bekræfte, at det er hans Hensigt at følge denne Henstilling.

Jeg skal hermed anbefale samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse. Det er et meget væsentligt Bidrag, som gennem dette Lovforslags Vedtagelse ydes til Løsning af Statens finansielle Problemer, men vi er jo alle klar over, at der er langt igen, inden Dækning er naaet. Jeg ved ikke noget om, hvilke Dækningsmidler

den højtærede Finansminister tænker paa ud over maaske nogle Takstforhøjelser, men jeg gaar ud fra, at yderligere direkte Skatter kan der nu ikke være Tale om, og jeg kan i Grunden heller ikke tænke mig, at der kan være store Muligheder tilbage for indirekte Beskatning. For saa vidt turde altsaa den løbende Diskussion om, hvorvidt man skal foretrække Skatter fremfor Laan, være temmelig overflødig. Man tør formulere det saaledes, at vi dels har faaet alle de Skatter, der overhovedet kan lægges paa os, og at vi dernæst skal laane alle de Penge, vi kan laane. Paa begge Omraader vil det, saa vidt jeg kan se, blive nødvendigt at lægge Beslag paa alle de kontante Midler, som det overhovedet er forsvarligt at inddrage under Statsforvaltningen.

Valdemar Thomsen: Da min Gruppes Ordfører vedrørende det foreliggende Lovforslag ikke kan være til Stede, skal jeg paa Bondepartiets Vegne gøre Rede for vor Stilling til den foreliggende Sag.

Af Betænkningen og af de Udtalelser, der nu er fremsat, fremgaar det, at der i Udvalget har været Enighed om de stillede Ændringsforslag undtagen ganske enkelte og deriblandt det, der vedrører Beskatning af Brugsforeningerne. Naar det foreliggende Lovforslag er ophøjet til Lov, vil Spørgsmaalet ikke mere være, om Andelsvirksomheder skal svare Indkomstskat. Nej, saa vil Spørgsmaalet kun være, hvilke Virksomheder det er formaalstjenligt at beskatte, og om en større eller mindre Del af det saakaldte Overskud eventuelt skal være skattefri. Den Afgørelse, der nu træffes, er derfor skelsættende i Andelsbevægelsens Historie, idet man, lige siden Pastor Sonne i 1866 fik dannet den første Brugsforening i Thisted, har været enig om, at en Andelsvirksomhed, der holder sig inden for Medlemmernes Kreds, ikke kan betragtes som en Erhvervsvirksomhed i skattemæssig Henseende. Dette Princip er for øvrigt blevet understreget af en Højesteretsdom i Januar 1880, hvor man statuerede, at en Brugsforening, der ikke handler med andre end Foreningens Medlemmer, ikke kan betragtes som næringsdrivende.

Jeg ved ikke, hvad Aarsagen til denne efter min Mening skæbnesvangre Beslutning, der nu træffes, kan være. Er man af den Anskuelse, at der herefter vil blive Ro om Spørgsmaalet, da er de Konservatives Udtalelse i Betænkningen et klart Udtryk for, at dette ikke vil blive Tilfældet. Kravet om Beskatning af hele den dividendeberettigede Del af Omsætningen kommer til Ud-